

Synspunkt være noget derimod at indvende, og jeg antager, at i den Henseende er det ligegyldigt, om det er en skriftlig eller mundtlig Overenskomst mellem Rederen og Skipperen ved Skipperens Antagelse, at saadanne Vilkaar ere angivne, eller om det maatte være indsat i et enkelt Certeparti, der var afsluttet af Rederiet med Tredjemand, idet der i begge Tilfælde foreligger et Samtykke fra Reederens Side til, at Skipperen maa beregne sig den omtalte Fordel. Derfor kan der ikke fra Reederens Side gøres Indvendinger derimod, og han er den eneste, der skulde kunne gøre det. Jeg kan derfor ikke slette retter end, at Paragraffens Bestemmelser, hvad enten Vædringsforlaget vedtages eller ikke, komme til at udiale det, som man fra alle Sider er enig om, ogsaa fra Vædringsforlagsstillernes, nemlig at det, der skal forlanges, er, at det maa være klart, at Rederen har samtykket i, at Skipperen beregner sig disse Ekstraindtægter til sin egen Fordel. Mod Vædringsforslagene Nr. 7, 8, 9 og 10 har jeg heller ikke noget at indvende. Hvad Nr. 10 angaar, skal jeg kun bemærke, at man vist aldeles ikke ved Lovforslagets Affattelse har tænkt paa, at der skulde være Spørgsmaal om noget Krav fra Statskassens Side lige over for Sømandene, men det kan jo ikke staa, at det udtrykkelig bliver udtalt, og jeg har derfor ikke noget at indvende der imod, ligesom jeg heller ikke har noget at indvende imod Nr. 12. Hvad Nr. 13 og 17 angaar, som jo hænge sammen, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke anser Forskellen for saa overordentlig stor, mellem det, der er foreslaaet i Lovforslaget, og det, der her er foreslaaet, i det mindste ikke i teoretisk Henseende, i Tanken eller Princippet. Men det kan gerne være, at der i Praxis kan være en vis Forskel. Forskellen ligger vel egentlig kun deri, at efter Lovforslaget skulde Befragterne passe paa, at komme Skipperen i Forløbet, inden han havde valgt en Plads, men hvis de gjorde det, vare de ogsaa berettigede til at bestemme Pladsen. Det, som disse Vædringer gaa ud paa, er hovedsagelig, at Skipperen skal melde sig hos Befragteren og altsaa give Befragteren Beslighed til at udøve denne Valgret, som han ellers efter Lovforslaget maatte ligge paa Baft for at udøve. Naar det har været Coutume her i Staden at forholde sig paa den Maade, som disse Vædringsforslag gaa ud paa, ser jeg heller ikke, at der er nogen Betænkning ved for Fremtiden at blive staaende herved, da jeg nemlig ikke ved — i det mindste har jeg aldrig hørt det —

at nogen har beklaget sig over den hidtidige Skik og Brug i denne Retning. Heller ikke Hensynet til Bevarelse af Overensstemmelse med de andre nordiske Lande spiller nogen Rolle ved dette Spørgsmaal, idet nemlig det svenske Forslag er affattet omtrent som Vædringsforslagene her, og det norske maatte blive det, og hvis det ikke bliver det, vil der paa dette Punkt blive en Forskel, som vi ikke kunne undgaa, mellem de tre nordiske Lande. Jeg har derfor ikke nogen Betænkning ved at tiltræde disse Vædringsforslag. — Vædringsforslagene under Nr. 16, 19, 20, 21, 22 og 23 har jeg heller ikke noget at indvende imod, og kan ligeledes anbefale dem til Vedtagelse.

Hvad angaar de Vædringsforslag, som ere stillede af Vædreretallet, skal jeg først med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 6 bemærke, at jeg ligesom den ærede Ordfører maa anse det for rettest ikke at indsatte en saadan Bestemmelse i Loven. Uden Hensyn til, hvad der maatte være gældende Ret og uden Hensyn til den anførte Bestemmelse i Christian den 5tes Lov, hvis Affattelse i hvert Fald er uheldig, forekommer det mig, at en Bestemmelse af denne Art er unødvendig og ikke kan bidrage til andet end til maatte fremfalde Tvivligheder, saaledes som den ærede Ordfører bemærkede. Er det nemlig virkelig saaledes, at Skipperen har gjort det til en Betingelse for at erhverve Part i et Skib, at han skal være dets Fører, mener jeg, at der deri ligger, at han ikke kan affædiges, uden at der foreligger lovlig Grund dertil, thi ellers er det Brud paa Overenskomsten. Om denne Overenskomst foreligger skriftlig eller mundtlig, gør jo ikke noget til Sagen; selv om det kun er en mundtlig Afstale, han har truffet med sine Medredere, om man vil, er det lige saa gyldigt, som om det var skriftligt. Thi det, hvorpaa det kommer an, er, at det virkelig er en Betingelse fra hans Side. Men er det ikke en Betingelse fra hans Side, ser jeg heller ikke, hvorfor han egentlig skulde have noget Krav derpaa. Jeg tror ogsaa, at den Betragtning maa veje en Del i Vægtstaalen, som blev anført af den ærede Ordfører, nemlig at der næppe vil opstaa praktiske Vanskeligheder i Anledning af dette Spørgsmaal. Thi dersom man ikke vil købe Skipperens Part, følger deraf, at Skipperen kan sælge den til hvem han vil, og det vil i de fleste Tilfælde være saa ubehageligt at skulle have en ny Mand med, at Medrederne ville være stærkt opfordrede til at finde sig i Skipperen af Hensyn til, at de maa købe hans Part eller i alt Fald maa træffe Afstale med ham